

ACC. N:R M. 14387:1-9.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Bernt Lönsson, Glimåkra*
Härad: *Ö. Göinge* Berättare: " " "
Socken: *Glimåkra* Berättarens yrke: *snickaremästare*
Uppteckningsår: *1956* Född år *1894* i *Glimåkra*

"Original." s. 1-9.

Original i Glimåkra, i början på 1900-talet,
 3 original från chef i Glimåkra fattighus, med
 staret, intill kyrkan. Börsbittan som alltid
 gick och pratade för sig själv, samt stannade
 och såg på alla som mätte. Han var snäll och
 gladlynt och tyckte om människor. En som
 han tyckte särskilt bra om, var handlande
 Yppnar och om honom brukade han säga
 Yppna ja, skulle gå till halva, Yppna
 kunde dansa men ja kunde inte, eller så
 ibland nämde han på rinta rader så kunde
 han dansa men inte Yppna, så dansade han
 runt tillts han blev yr i huvudet och fallde
 av skall, då kände han och gick sin väg.

Ett annat original var Gred, det var mest
 snäll mänska han hade manuset till träst
 och då han spelade några lit kunde han få
 några ören, men så höjde han sin på dem,
 han förstod sig inte på pengar värde.

Fru Yppst.

1.

men han var ärlig och brukade säga
 att, far han tygel, men jag talar om det,
 Det tredje och största originalt (Parrington)
 Per Nilman var hans namn men jag sig
 tygel flera namn som t. ex. Per Nilman, ynkman
 Hillarius, Stordkvist, Stagg, Alamburger, Nyron,
 Pelle förelärdar jag då Pelle var bara ett
 barn, och kan för i och för sig, Det vill säga
 att han lämnade till vilken som vill säga med
 utan beaktad för censur, sedan om det var
 en bra eller dålig familj han kom till hade
 ingen betydelse. Annars om de vara stora, så
 att de kunde göra nytta för sig, såldes de till
 den som kunde betala bäst. Tygel hade de
 ingenting att säga i för sig. Pelle blev
 kammarergerandem hela sitt liv. En vagabond
 som intet ant gärd, händ över det mesta av
 Skåne en del av Blekinge samt några Småland
 Han hade en bra sångvärd och var

mycket byrklig om sig, och försunnade
inte en Gudnägänt till det samhälle dit hon kom
salmbakar. Har hon alltid med sig. Kom i väg
i kyrkan härdes för det mesta även de andra.
Pelle var känd för att vara en starätare, och
många äro de historier, om mat och Pelle, som
gå i byggen. Hic en från Damp. En gång då
Pelle kom till stils sticlarna bad stils sin
sushälska att koka en star bit till risgrynsgröt
så Pelle kunde äta sig mätt. När gräten var
kockt gjöd stils gälva. Pelle god mat och ät
nu vad du arkar rade stils och gick ut, om
en stund kom stils in men då var Pelle försunnad
och gräten var inte all uppäten, stils gick ut på
gården där fick hon se Pelle ritta grenstäm
vatten, hon där djuren brukade dricka. Du har
ju inte ätit upp all gräten, rade stils. Någon gick
ut för att bläta wagen och brukar hjälpa som
skall jag partiäta rade Pelle, gräten gick
ut men Pelle blev mätt

Pelle gick bort på den stora tiden, ty
 det var lättast säklarade han. Men i gengäld
 kunde han ha 2 a 3 rockar för sig samt ett
 par hattar. Rackarna använde han till färvarens
 plattor för mat, smordas samt allmogligt. Bråk
 men var han förtigast i men tappade ricket
 i näsan. Pelle var inget fästbarnad men
 knipstug och illmög. Om Pelle såg att Ored fått
 ett ställe nytt än han synt det var inte Pelle
 som att byta ty det begrep inte Ored. En gång
 måtte Pelle var närvarand arde i fattigvård, lygnen
 så säger Pelle du Ränn jag har inga pengar
 till mig i lag. Ränn tag upp 10 är och gav
 Pelle, Pelle vände den i handen flera gånger
 så säger jag jag trädde beständ det var en
 25 äring. Pelle fästa samman sina rockar
 i de mörsta knoppkålen med handar an smär
 och där innanför färvarede han palt och
 bräd. En gång kom han till Gmitelans kyrka

mitt under gudstjänsten och skulle sätta
 sig i en hänk, men när de var en salmbok som
 kom ut i gängen och då Pelle skulle säga mig
 och placera upp bakom honom ett par blad
 paltar rullande sinne han förmöringrum
 under rocken ut i gängen så prästord
 kände upp med predikam en stund till Pelle
 som i ra i hänsen, då säger Pelle, ja så
 den paltarna har jag fått borta i Blåskå
 (en gård i samma kommun) Pelle kan väl idag sakna
 ting, berde han en gång blivit utgård han-
 väl ihåg det, Pelle och jag vara goda sänner
 men för tycke har inte en, dåglän att jag
 jagst inäg Pelle mitt på natten en gång för
 han stängde alldrig dörrarna efter sig.
 När ni lyttat till Stalby, måtte jag Pelle på
 vägen flera gånger. då han kan och berättar
 ja du är ju Myllnermannen jag, och ni
 var där med mig. Skall du inte komma på oss,
 nej han berde alldrig till.

En natt låg han på hästkullen på en
grömm till an i Glaby och en morgon då pigan
skulle fädra karva härdde han till skriva
undan, undan, och pigan han ut och gård
undan då det började regna i skåpaken,
Pigan talade om det för husbonden och Pelle
fick svett, men så han det var väl bättre
än, ha det i bykarna. Det värsta Pelle visste
var att de skulle spanna för vagnen och skutta
den hem, då försökte Pelle fastast möjligt
ly då han han hem blev det bad och
avslutning och det tyckte inte Pelle om,
Pelle var färdig i att åka till om kansen det blev
En gång som han till Gimmeln stället och följt
med biljetten hastade 90 är så stämman, då
han jag väl pröva så Pelle det var inte så
stämman då jag väl ha en enda, men
säga stämman det är fyra timmar innan tåget
går, men ge mig en biljett ändå för då han
snart komma till tåg i halan som du inte
vet om, Pelle fick sin biljett.

En gång då baringen satt på Glimåkra station så var där en aspirant som ställföreträdare stens och verkade litet strän. Där han gick på förningen en bra stund innan tåget kom, då gick Pelle bort till honom och sade: "Net du om man har reda på att du går här och drivar. Nästa gång stannade aspiranten innan till tåget kom."

En annan original, men i succedat på spårens beaktad var Tomas Jansson, en mycket god yrkesman som tunnändare, mycket anlitad vid bränniser och slätklappbiter, i arbetet trågen och tyrlåten, men då han fått sprit livlig och häggudd, han upredade ingen men knäppa med fingarna och stampade med fötterna och ropade alla djävlar kända Tomas, men Tomas kände ingen. En gång lyckta Polis Lijedat att Tomas var väl häggudd så han skulle taga Tomas i finkan, men då lade Tomas sig på rygg och upstracke

och slag med armar och ben och i krets
 alla gävald kända Tamas, mig när du inte,
 men med hjälpe, som Tamas i finkan, men
 som du var gammal och dålig sådde Tamas
 arbetat sig ut mid tretiden på morgonen
 och gick ned till Palis och ropade om du
 djävul behåve du inte, släppa ut Tamas
 han går själv. Men sedan var gång
 Tamas var full och kom till sambället
 stannade Tamas 50 meter innan han kom
 fram till Palis hus, slungade i gatan
 smällde med fingrarna, minlade och ropade
 alla gävald kända Tamas, men i dag tar
 du inte Tamas sine djävul, så blev det
 sprängmärk i hågta part järhi palis
 har, men lika långt ifrån mid den
 andra sidan stannade Tamas och upprepa
 samma sak som hade till, i dag turade
 Tamas dig du djävul,

Nå återuppreparade Tomas sina fiska
idder nu snart han blev full, men i
nykret tillstånd gick han tyst och långt
fjärbi. Gylsdahl tog aldrig Tomas i fiskan
mer.